2-23137986-12-2-26092023-1
Dosarul nr. 2-19588/23

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

21 februarie 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Olga Boțan
grefier – Daniela Scutelnic

cu participarea reprezentantului Ministerului Afacerilor Interne, în lipsa reclamantului și a reprezentantului reclamantului, care au solicitat examinarea pricinii în lipsa lor, iar pârâții și intervenient accesoriu au fost legal citați,

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului *****, avocat Maria Foltea împotriva *****, *****, intervenient accesoriu G***** cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

La 25 septembrie 2023 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de *****, avocat Maria Foltea împotriva *****, *****, intervenient accesoriu G***** cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 23 noiembrie 2021, aproximativ la ora 13, ***** se deplasa spre Biroul Asociat de Avocaţi „sect. Rîşcani” de pe str. Armenească 73, mun. Chişinău, unde activează, parcând autoturismul de model Infiniti, n/î T967MP, în apropiere de str. *****

Aproximativ la orele 14, fiind solicitat să se prezinte împreună cu clientul său la organul de urmărire penală, ***** a constatat că automobilul său, nu era în locul unde îl parcase. Ulterior, a aflat că automobilul a fost ridicat şi dus la parcare specială.

În legătură cu acest fapt, la ora 14:25, în aceeași zi de 23.11.2021, de către G*****, ofiţer al Direcţiei Patrulare Centru, reclamantului i-a fost întocmită Decizia asupra cauzei contravenţionale seria/nr. *****

Reclamantul indică că, în descrierea faptei contravenţionale, agentul constatator a indicat următoarele elemente constitutive ale contravenţiei – „conducătorul auto a oprit vehiculul în locul în care a creat obstacol altor participanţi la trafic”, ignorând prevederile — „pct. 69 „i” RCR al RM”, prin ce a comis o contravenţie prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod contravenţional al RM.

Nefiind de acord cu decizia agentului constatator, ***** a contestat-o în instanţa de judecată.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 04 noiembrie 2022, s-a dispus admiterea contestaţiei înaintată de ***** împotriva deciziei cu privire la contravenţie, anularea

deciziei cu privire la contravenţie seria D nr. 01472792 din 23.11.2021, cu încetarea procesului contravenţional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, din lipsa faptei contravenţionale.

Indică reclamantul faptul că, în motivarea hotărârii, instanţa a constatat că decizia asupra cauzei contravenţionale, a fost întocmită cu încălcarea cerinţelor impuse de art 451^2 din Codul contravenţional, precum şi faptul că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui *****, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet; nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional, astfel încât ”instanţa stabileşte că învinuirea adusă făptuitorului *****, este neîntemeiată, iar materialele administrate de agentul constatator indică doar asupra lipsei componenţei de contravenţie în acţiunile primului.

Reclamantul indică asupra faptului că, instanţa ce a examinat cauza contravenţională, a stabilit caracterul ilicit al acţiunilor agentului constatator, în special faptul că, agentul constatator nu trebuia să examineze cauza contravenţională în temeiul constatării personale ale agentului constatator, deoarece ***** nu a recunoscut comiterea presupusei contravenţii, dar dimpotrivă a scris obiecţii la decizia agentului constatator; există discrepanţe între fapta contravenţională comisă şi încadrarea juridică a faptei; nu este clară ora şi locaţia amplasării automobilului; agentul constatator nu a indicat în decizia emisă utilizarea cărorva mijloace tehnice, iar în calitate de „Anexe” a indicat „*****; agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui *****, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional; învinuirea adusă făptuitorului *****, este neîntemeiată, iar materialele administrate de agentul constatator indică doar asupra lipsei componenţei de contravenţie în acţiunile reclamantului.

În opinia reclamantului, aceste acţiuni ale agentului constatator poartă un caracter ilicit şi respectiv dă naştere la repararea prejudiciilor cauzate.

Menţionează faptul că, în urma acţiunilor ilegale ale agentului constatator, reclamantului ***** i-a fost cauzat un prejudiciul material în sumă de 5000 MDL şi un prejudiciu moral, evaluat obiectiv la suma de 20000 MDL.

Relatează faptul că, suma prejudiciului material se explică prin faptul că maşina a fost ridicată ilegal şi transportată forţat la parcarea specială ce aparţine SRL „*****”.

Pentru ridicarea, îmbarcarea, transportarea, debarcarea şi depozitarea automobilului în parcarea specială, reclamantul achitat cheltuielile în sumă de 814 MDL. Alăturat, reclamantul a suportat cheltuieli de transport pentru a se deplasa către agentul constatator ce a dispus ridicarea automobilului, acesta fiind găsit în zona aeroportului, care a întocmit decizia asupra cauzei contravenţionale şi a emis actele permisive, în vederea ridicării automobilului de la parcarea specială, cheltuielilor de transport pentru a se deplasa către parcarea specială în vederea ridicării automobilul, s.a..

Notează şi faptul că, suma prejudiciului moral se explică prin lezarea dreptului reclamantului ***** la demnitate umană si reputatie profesională, deoarece, în calitate de avocat, reclamantul a trăit un sentiment de ruşine în faţa clientului, în momentul în care a văzut maşina la locul de parcare, fiind informat în faţa clientului său că a parcat-o ilegal, imputându-i-se precum că, nu ar cunoaște Regulamentul Circulaţiei Rutiere şi ar fi încălcat prevederile legii. Din această cauză, avocatul ***** a fost nevoit să amâne acţiunea procesuală la organul de urmărire

penale, în vederea exercitării atribuţiilor sale profesionale, fiind nevoit să-şi caute maşina pe la parcările mun. Chişinău.

Reclamantul menţionează şi despre faptul că, agentul constatator a neglijat orice explicaţie pe care reclamantul a prezentat-o, pentru a evita sancţionarea sa contravenţională pe nedrept. Agentul constatator a ignorat total orice argument adus de ***** în sprijinul nevinovăţiei sale. Din aceste motive, consideră că prejudiciului moral este evaluat obiectiv la suma de 20.000 MDL.

Reieşind din argumentele expuse supra, reclamantul solicită încasarea prejudiciului material şi moral cauzat reclamantului ***** prin acţiunile ilicite ale agentului constatator G*****.

Reclamantul ***** a indicat şi despre faptul suportării cheltuielilor de asistenţă juridică în mărime de 8 000 lei, conform bonului de plată seria *****, care solicită să fie încasate în mod solidar din contul pârâţilor.

Reclamantul solicită încasarea în mod solidar, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanţelor al RM, Ministerului Justiţiei al RM, Ministerul Afacerilor Interne al RM, Inspectoratului Naţional de Securitate Publică în beneficiul reclamantului, prejudiciul material în sumă de 5000 lei, prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei, cauzat în urma acţiunilor ilicite ale agentului constatator, în cauza contravenţională, precum şi a cheltuielilor de judecată şi asistenţă juridică, în mărime de 8000 lei.

În ședința de judecată reclamantul ***** și avocatul acestuia Maria Foltea, nu s-au prezentat, dar au depus cereri privind examinarea cauzei în lipsa acestora.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Ministrul Afacerilor Interne, Modîrca Lilia, s-a prezentat, a depus referința și a solicitat respingerea acțiunii înaintate.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-a prezentat.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Ministrul Finanțelor, fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-a prezentat.

În ședința de judecată intervenientul accesoriu G*****, fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-a prezentat.

Aprecierea instanței:

Audiind părţile, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea privind repararea prejudiciului material și moral cauzat pentru tragerea ilegală la răspundere, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Articolul 13 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale stabileşte că, orice persoană ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de Convenţie au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituţii naţionale, chiar şi atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale. Obiectivele acestui articol sunt de a „oferi un mijloc prin care persoanele pot obţine compensaţii la nivel naţional pentru încălcarea drepturilor lor prevăzute de Convenţie înainte de

a pune în mişcare mecanismele internaţionale de înaintare a plîngerilor la Curtea de la Strasbourg" (cauza Kulda c. Poloniei, 2000, § 152).

Art. 1 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti stipulează că prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

Conform art. 2007 Codul civil, (1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri:

a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea;

b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii;

c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la:

– constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia;

– pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Conform art. 2036 alin. (1) şi art. 2037 alin. (1) şi (2) Codul civil, În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține că, la 23 noiembrie 2021 în privinţa reclamantului *****, a fost întocmită decizia asupra cauzei contravenţionale seria D nr. 01472792 pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul Contravenţional, pentru faptul că, la data de 23.11.2022, ora 12:36, petentul a oprit mijlocul de transport de model „Infiniţi”, cu n/î „T967MP”, pe str. O. Goga, 10 din mun. Chişinău, în locul în care a creat obstacol altor participanţi la trafic, ignorînd în acest sens prevederile pct. 69 lit.i) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere. (f.d.7)

Astfel, acţiunile cet. ***** au fost calificate de agentul constatator în baza art. 238 alin. (2) din Codul Contravenţional, fiind sancţionat cu amendă în mărime de 20 unităţi convenţionale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravenţional, constituind 1000 lei, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu decizia întocmită la 23 noiembrie 2021 pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul Contravenţional, la 25 noiembrie 2021, ***** a înregistrat contestaţie împotriva deciziei asupra cauzei contravenţionale menţionate, în cancelarea autorităţii din care face parte agentul constatator.(f.d.10-12)

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 04 noiembrie 2022 a fost admisă contestaţia reclamantului şi anulată Decizia asupra cauzei contravenţionale nr. D nr. 01472792 din 23 noiembrie 2021, emisă în privinţa lui ***** pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 238 alin.(2) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional, din motivul lipsei faptei contravenţionale.(f.d.14-17)

Conform art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, (1) În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

(2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

Articolul 10 al Legii nominalizate prevede că, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

În corespundere cu prevederile art.6 al aceleiași Legi, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Instanța de judecată menționează că, având în vedere specificul obiectului litigiului în cauză și anume repararea prejudiciului pentru acțiunile ilicite ale organului împuternicit în examinarea cazurilor de contravenții, pentru a angaja răspunderea statului, urmează să fie întrunită cel puţin o condiţe prevăzută în art.3 al Legii menționate.

Reclamantul pretinde la repararea prejudiciului material și moral suportat pentru tragerea la răspundere contravențională.

În speță, se atestă că sancțiunea contravențională a fost aplicată de către agentul constatator, G*****, ofiţer al Direcţiei Patrulare Centru.

Având în vedere cele expuse, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 3 al.1 lit.d) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, or în temeiul acestei norme, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată, iar în privința reclamantului nu a fost aplicat arest contravențional, aceasta nu a fost reținut contravențional, iar amenda contravențională nu a fost aplicată de instanța de judecată.

Prin urmare, pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral şi material, nu se încadrează în condițiile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Mai mult, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o modalitate legală de desfășurare a procesului contravențional, iar însăși pornirea procesului contravențional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, recunoașterea persoanei în calitate de contravenient reprezintă niște măsuri procesuale ce țin de procesul contravențional care nu încalcă în esență drepturile persoanei şi nu cauzează prejudicii dacă nu sunt definitive şi dacă nu dăunează iremediabil drepturile persoanei în privința căreia se întocmește procesul-verbal cu privire la contravenție. Suplimentar, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, agentul constatator este obligat nemijlocit să întreprindă toate măsurile prevăzute de Codul contravențional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă şi iminentă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele părţii reclamante, precum că, prin acțiunile agentului constatator i-ar fi cauzat un prejudiciu moral.

Respectiv, instanța de judecată ajunge la concluzia asupra respingerii acțiunii intentate de *****, ca fiind lipsită de temei legal, or prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, reglementează în mod expres, limitativ cazurile și condițiile răspunderii patrimoniale ale statului pentru erorile comise de organele de urmărire penală, procuraturii și instanțelor de judecată.

Totodată, instanţa subliniază că, amenda la care a fost supus reclamantul, prin procesul-verbale cu privire la contravenția din speță, au fost anulate de instanţă de judecată, pe cînd dreptul la repararea prejudiciului cu aplicarea Legii nr. 1545 art.3 alin.(1) lit.d), are loc exhaustiv şi numai în cazul aplicării amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată. (*a se vedea practica judecătorească, şi anume: decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-2109/14 din 13 august 2014, decizia CSJ 2ra-2203/16 din 02 noiembrie 2016*, *încheierea CSJ nr. 2ra-258/21 din 31 martie 2021, încheierea CSJ nr. 2ra-152/21 din 14 aprilie 2021, încheierea CSJ nr. 2ra-942/21 din 30 iunie 2021*).

Ca urmare a celor expuse, instanţa conchide că, reclamantul *****, nu este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului nici material, nici moral.

Întru susținerea concluziei enunțate, instanța de judecată notează că, toate aceste probe ale reclamantului, în confirmarea prejudiciului moral suferit privitor la atragerea la răspunderea contravențională, sunt neîntemeiate. Or, în cazul în care se pretinde repararea prejudiciului moral, mărimea compensaţiei acestuia, în sensul art. 11 a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale

instanţelor judecătoreşti, se stabileşte în modul prevăzut de Legea nominalizată cu respectarea principiilor compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

În acest context, instanţa de judecată remarcă că întru judecarea justă şi corectă a litigiului, cît şi întru determinarea corectă a mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral e necesar a fi luată în consideraţie atît aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cît şi datele obiective care certifică acest fapt.

Potrivit art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Astfel, instanța nu poate pronunța o hotărâre de admitere a pretențiilor bazată doar pe presupuneri sau calcule nejustificate.

Articolul 240 al. (1) Cod de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Călăuzindu-ne de art.6 paragraful 1 CEDO protocoalele 3,5,8,22 și jurisprudența CEDO, instanțele de judecată sunt obligate să motiveze hotărîrile sale, care vor trebui să conțină circumstanțele cauzei constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acțiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării pricinii, legea materială și/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți etc.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată concluzionează că acţiunea reclamantului *****, avocat Maria Foltea împotriva *****, *****, intervenient accesoriu G***** cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. art.236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului *****, avocat Maria Foltea împotriva *****, *****, intervenient accesoriu G***** cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***